

**De 44
van 22**

(gedichten)

OJ Frère

Inleiding:

Dit bundeltje bevat een keuze van 44 gedichten uit de vele die ik in 2022 heb geschreven.

Ik heb altijd de hoop dat lezers evenveel plezier beleven aan mijn schrijfsels, als ik heb gehad bij het schrijven.

Veel plezier, dus.

OJ Frère

Diep gesprek

Ik schuifel
mijn schoenen
bevek
mijn benen
bespat
mijn broekspijpen

Ik ploeg
langs plassen
glibber
paden af
glij
langs de goot

Gapende
afgronden
peilloze
putten
provoceren mij

Ik praat in mezelf
Tegen de ander
in mijzelf

Slapend

Op zijn brits slaapt hij
onder altijd wakend
tl-licht

De vaalgroene muren
dragen data, initialen,
verlangen naar liefde

Op zijn brits slaapt hij
Zometeen wordt hij gewekt
om weer te gaan slapen

Voor eeuwig

In mij

In mij
kolkten gedachten
broedden plannen
vloog de tijd

In mij
rijpten ideeën
ontsproten teksten
klonk muziek

In mij
zwijgen nu woorden
rusten gedachten
stilt de tijd

Naast mij
ben jij
Altijd

Het hart

Het hart,
in de boom,
klopt niet

De initialen
zijn onbekend
leesbaar

De liefde
is pijnloos

Het hart
in de boom:
Tijdloos
Oud

Ongebroken

Hoop

Tussen dorre bladeren
groeit een eikenstek
Overlevende op
het slagveld
van verrotting

Tussen de brandnetels
schemert een klaproos
Symbool van
loopgraven
en gifgas

De rugstreeppad
steekt de weg over
langs de resten
van de egel,
de kat en de muis

Het groenere gras
van de berm roept
Aan de overkant

Voorstel

Ik drijf
schotsen
in je vleugels
Trap leer
voor het raam

Langzaam
opdoemend,
in stilte
verglidend

Klots maar,
klompenbootje

Klink maar,
zingend zaag

Dove oren
verduisteren
meer dan
dichtgeplakte
monden
In de ogen
van de
circusleeuw

In de stad

In het grondwater van de stad
spiegelen de gevels
zinken de kaden
drijft een matras

In de lava van het plein
smelten monden samen
breken harten
slingert een fiets

In de grauwe ochtendkilte
tjilpt een mus
lalt een dronken man
jankt een hond

Soms,
meestal op
zondagmiddag
speelt er een straatmuzikant
in de koepel
in het park
In Cmineur

Bonte avond

Vol van zwijmelzucht
betrad je de dansvloer
Paardenbloemen in je haar
Afgonden in je jurk

Je slierde en sleurde
de uren uiteen
Vertangoode schlagers
Verwalste verdriet

De muurbloemen verwelkten
bij gebrek aan spuitwater
Dreunende vliezen braken
in laagfrequente persweeën

Het was een bonte avond
Regenboogkleuren wapperden
boven het scrabblebord
Letterwaarden verdubbelden
Woorden drie maal

Glazen muiltjes versplinterden
De pendule kwam tot stilstand
De heks hoonlachte
Uit de put
klonk het huilen
van de wolf

Paranoia

De gaten
in mijn ziel
worden gekoesterd
door
farmaceuten
en zielknijpers

Er passen
pillen in,
sofa's en
dwangbuizen

Het stroomverbruik
wordt opgevoerd
te mijnen bate
De slotenindustrie
draait overuren

Van beelden worden
armen afgehakt
De galg,
de strop,
de guillotine

En ik zou
paranoïde zijn?

Ben je gek...

Buiten

We schuiven hapklare brokken
Sturen beelden met geluid
We laten poepjes ruiken
Chanel numéro neuf

Ons bootje glijdt zachtkens
over het spieg'lend meer
We roeien met de riemen
die we veroverd hebben

Molenstenen lijken onder
water bijna gewichtsloos
Langnek kijkt niet
over de bomen heen

Wanneer we 's avonds
onze kaarsen uitblazen,
brandt het licht van de
wereld door de ramen

We sluiten de gordijnen

Schrikbeeld

Uit mijn hoofd groeit
een beeld,
verwekt in de
zachte ochtendzon

Grote mond
duistere blik
Botox spant
zijn voorhoofd
Ogen priemen aan
de ontbijttafel

Ik zou moeten
uitademen maar
de tussenribspieren
weigeren dienst

Het beeld zit geëetst
op mijn netvlies

In zwart-wit

Perspectief

Afgezaagde beelden tussen het onkruid
vergaan langzaam in de neerslaande dampen
Met tranentrekkende precisie is de operatie
georkestreerd en uitgespeeld
De dirigent op de bok van de zegekar

Als de gangen worden geopend, de tunnels hun licht
laten schijnen over aanwezige toekomstperspectieven
ontbrandt opnieuw de ideologische richtingenstrijd
Opportunistische ketens worden gesmeed op het
aambeeld van de geschiedenis

Karl en Vladimir Iljitsj draaien zich nog maar eens om,
het moede hoofd vol onvervulde toekomstdromen en
historisch noodzakelijke ontwikkelingen
De guillotine staat gereed om de ijzeren maagd
te begroeten, het mandje lokkend aan de voet

Ik stof mijn VHS-recorder af en spoel de band terug
Beelden van Woodstock flikkeren van het scherm
Give peace a chance
Wollt ihr den totalen Krieg?

En ik?
I had a dream

Zomertijd

Bakens verzet in
het ochtendgloren
Door de schuif
van de tijd
valt een zonnestraal

Een sirene giert dwingend,
verstopt zich achter
rode cijfers

De horizon staat hoger
dan gisteren
Mag ik alsjeblieft nog
een uurtje blijven liggen?

De Wereld Draait Door

Achter het gesloten tuinhek
waakt de witte poes
over een kolonie
staartloze veldmuizen

Op de sokkel van
het heiligenbeeld
plengt de gynaecoloog
zijn eigen sperma:
onbevleete ontvangenis

In deze gevangenis
is de moraal
ingekaderd tussen
droom en daad

Wanneer we de douane
gepasseerd zijn
lokken daiquiri's
en hoog opgesneden
bikinibroekjes

In de bubbel van onze
klapkauwgum zoeken
we lachgas,
nederwiet daalt neer
als manna

De mast

van het plezierjacht
is te hoog
voor de brug

De rede slaapt

Erotisch gedicht

Vochtige vruchten
op de schaal der liefde
Naast elkander
Op en onder
Van groen tot overrijp
Altijd genieten
van samen

Uitglijdend
over een
bananenschil

Verstandshuwelijk

De persmusketen liggen doodgespoten
onder het juk van de vrijheid
Hun artikelen verstopt als tepels
in sociale media
Onwelvoeglijke zinnen zwartgelakt
Dolverdraaide feiten in starre taal

Uitingen van wellust echoën
Zelfingenomen bewijzen heersen
op de heipalen van het fatsoen

In een landschap vol onbegrip
loop ik te dwalen
Van factcheck naar fantasie
Van journaal naar praatshow

Ik zoek het licht

Maar er staan wetten in de weg
En praktische bezwaren
En ook weemoedigheid

Luchtspiegeling

Je terugkomst draagt het beeld
van molenstenen, van gras,
in weidse verten opdoemend,
langzaam manifesterend, ijl

Op wolkenwieken in slagregen,
de hagel getrotseerd, loop je
op diepe plassen, modder stuivend,
langs de verzakte trottoirband

Het is donker als je verschijnt
als je je achterlicht toont aan
volgers op sociale media, je je
invloed gebruikt in de duisternis

Ingewanden gloeien van CT-scans
Prenatale echo's onthullen je
geslacht voor degenen die het willen zien

Aan de hemel straalt een ster, stro bedekt
de vloer van het appartementencomplex
Er dwarrelt een vleermuis

Opnieuw slaat de klok 13 slagen

Vrijdaggebed

Landmeters vluchten langs
de digitale snelweg
In hun voetspoor staan hakken
in het zand van nationalistische
beeldenstormers die zijn
gemuilkorfd middels plaatselijke
politieverordeningen, vastgelegd
door het college van B&W

Houtwallen worden opgeworpen
tegen het wassende water
Snuitkevers en veenmollen
nestelen onder afgebladderde
boombast, tussen oude liefdes-
kreten gekerfd met puberale
padvindersmessen uit lang
vervlogen scheden

Op de woonboulevard jankt
een verlaten hulphond,
vastgebonden aan het
onverkochte bankstel uit
de folder voor tweede paasdag

Een laadpaalplakker knippert
groen op de parkeerplaats
Omgevallen bakfietsen versperren
de toegang tot de gebedsruimte
We bidden God van het kruis af:
Schenk ons genade
En beteugel in hemelsnaam
de inflatie

Liefde

Liefde?

Liefde is vaak over-

Schat

Steen

De steen in de
rimpelloze vijver
droomt al jaren
van toen hij werd gegooid
van toen hij plons

Verdwenen golven
Verstild geluid
Neergedaald slik

De steen wacht
slechts de eeuwigheid

Puber-tijd

In wolken van liefde
gedenken we onze puberteit,
smachten naar bevlekte lakens
onder grijze paardendekens
kijkend naar PSP-posters

De toekomst van gisteren
is verworden tot het verleden
van vandaag
Het nu ligt gemarkeerd
door randen van stoeptegels
op de hinkelbaan
van negen tot vijf

We trekken scheidslijnen
en
kauwen met verledenhonger
op onze vooroordelen
Vol van ons eigen gelijk

Losgeslagen

Terwijl het anker losgeslagen
hangt aan de bezaanmast
en de zwangere dolfijn
haar veren schudt
loop ik over het wantij

In lonkende verten van grondzee
gijpen zachte heelmeeesters,
hun infecties verborgen,
hun hoofdpijn bestreden
met paracetamol

De staatsleeuw heft zijn zwaard
De maairobots jagen wilde ganzen op
Mijn fiets is op slot gezet,
verzegeld met staaldraad

Wensdroom

Leef van de hak
In veel wind

Gevangen van de tooi
Pronkveren in de hand

Vogels vliegen in mei
De klok tikt

Thuis is het donker
Achter de wolken
een zonnestraal

Blok

Het schrijversblok
zinkt dammen af
tussen toen en nu,
tussen feit en fictie,
tussen zijn en niet zijn

Ingeblazen gedachten
stromen over randen
zonder richting,
zonder sturing,
zonder bewustzijn

Ik verzet mijn voeten
Langs het kanaal
Op weg naar iets
Op weg naar niets
Op weg naar
het volgende
doelloze uur

Er is slechts hier en nu
Dat is voldoende

Vergankelijkheid

Veel blijft er niet over
van bloemen
of diepe gedachten

In oude dagen
vervagen kleuren
verdoffen geluiden

Alleen wat geschreven is
blijft bestaan

Echo

Ik wentel mijn rotsblok
Raap drollen in het park
Vol vuur in de hoop op
verlossing van mijn zonden

Weeën van daden
spannen mijn hersencellen
Drukken hun sporen
in het beeld van de tijd

Ik heb geen boek
Ik zie geen licht
Ik volg geen meester

Alleen de echo
van vervulde uren
galmt en herhaalt zich

Venster

Gedachten ontvluchten
mijn bewustzijn
Beelden stappen van
hun sokkel

Het bankje aan het water
levert eenden
Het scherm in mijn handen
de wereld

De horizon snelt naderbij
Bergen en ravijnen
om de hoek

Een witte wolk drijft via
het open raam
mijn gezichtsveld in

Mug

Vliesvleugelig zoemend
Transparant fragiel
Bloeddorstig duikend
Slaapversturend luid

Links verdwijnend
Rechts verschijnend
Plotseling verpletterd
tot bloedvlek op de huid

Getikt

Eens
ging de bel
aan het einde
van de schrijfmachinekar,
grepen mijn vingers
naar de beugel,
rolde het lint
schier eindeloos
heen en weer
op de ingeslagen weg

Steeds weer
werd de tijd
afgedrukt op
maagdelijk wit,
monochroom
gehamerd in
één enkel
lettertype

Nu
zit ik in mijn leunstoel
in het lege hoekje
van het leven

In voldane rust

Geschept

Ontveinsde dagen kwellen in zielenpijn
Rode lopers op hobbelige keien

Het ruime sop schuimt
over de randen van de horizon
boven het zonnige ondermaanse

We klieven onze hersenen
Pijnigen gedachten aan haring
en wittebrood, baguette classique

Waar de donderkopjes
hun staarten zwiepen, gedrild
in de verwachting van poten

Daar gloeit de glimmuis,
zet de boktor zijn pruik op
blaast de trompetvogel
zijn laatste adem uit

Op de zevende dag...

Zag hij dat het goed was

Verstand van zaken

Experts verspreiden
hun nepnieuws
van katheders en daken

In verstikkend stof
en kil klimaat
blaten koeien
loeien varkens
kwaken kippen

De loop der hazen
wordt toegelicht
met diagrammen
op het whiteboard

We liken
gelijkgestemden,
delen controverses,
scheiden wit van zwart

In de grijze schemering
van de beschaving
strijken we de plooiën
in onze eigenwaan glad,
nemen een tattoo
En laten onze baard staan

Bekentenis

Vaak verstop ik
mijn gebrek aan ideeën
achter metaforen
en
vergezochte gedachten

Beelden van onmacht
verpakt als goodiebag
gewikkeld in goudpapier
getooid met een strik

Ik loop in
zelfopgelegde dwang
In
ritme van dagen
In
vaste rituelen
De
voeten in tred
In
struikbelijnde wandelingen
Op
gebaande paden

Druilerige ochtenden
baren dan woorden
en soms
een onverwachte
zelfreflectie

Telefoons

Uit telefoons
klinken tonen
Stemmen in de nacht
Tranen en
kreten van vreugde

In telefoons
schuilen vrienden
Boeken vol gezichten
Bekend en
vaak onbemind

Om telefoons
huizen hoezen
Plastic met gaten
Spiegels en
blik op de wereld

In mijn telefoon
staat jouw adres
Driemaal je foto
En verstopt:
dit gedicht

Winterlandschap

In mijn vak
zie ik bastbomen
weerspiegeld in plassen
Op ongebaande paden
zwoegende bakfietsen
Voortgedreven, getrokken
uit het schuim
der natie

Jij loopt
in ganzenwaggel
naast je schoenen
Vereelte voeten met
hoge wreef
Stampend in poelen
van verderf

Als de winter straks naakt
aangekleed
das om
muts voor de
opwarming van de bol
begrijp je gerijpt
Beslagen
Snap je
Het

En wij?
We gaan

en komen
er wel

Wei

Boven is het stil en eenzaam
Uitkijkend over de vlakke
zie ik dalen en uitgesponnen
afrasteringen van schrik-
en prikkeldraad
Tussen greppels groeien pollen
klavertje een, twee, drie, vier, en
vergeet-me-niet,
geamputeerd, bloeiend, hoopvol

Rond mijn hoofd raast Randy
die het verschil niet kent tussen
zijn reet en de kuilen
waarin gras ligt opgebaard als
voedsel voor uitgemolken stikstofbommen,
loeiend om het verlies van hun kinderen,
wachtend op zuigende tepelklemmen

In discussies over
omgekeerde loyaliteit,
bedreigde menssoorten,
gevleugelde virussen,
luisteren we slecht
naar het razen van de rede

Boven heerst de onmacht,
het verlangen naar de basis,
de hunkering naar ons,
naar wij, naar de wei

Ochtendkrant

Jaren kennen lijdsels
Lang vervlogen onvermogen
Verstopt in fratsen
In stille wateren

Van binnen slaat de trom
Roert het maagzuur
Verlaat geluid van onmacht
Onhoorbaar gehoord

Senseosensitiviteit kietelt
papillen, zet aan tot spoed
Huigknopen struikelen,
blokkeren de crema

In het uur van de waarheid
resten ziellose krassen
op het tafelblad
Naast de ochtendkrant
van gisteren

Kringen

In intellectuele vrijetijds-
kleding hullen we ons,
kijken vanuit ivoren torens
neer op volkse waarden

We schuilen in de stiltecoupé
Dansen onze heksenkringen
Bezweren de teloorgang
van waarden en de puntjes
op de i

Buiten onze strofen
heerst de chaos
Wij drukken onze stempels
op de eeuwigheid

In schoonheid zullen
we sterven

Echoput

Uit de diepe put
klinkt een echo
van het verleden

Het peil is gezakt,
verdroogd in de tijd,
onzichtbaar
vanaf de rand

We zwengelen
hoopvol maar
de emmer vult
zich slechts
met modder,
kwalijk riekend

In de schemering
keren we huiswaarts

Dorstig en bang

Indien

Als ik
Voor het zeggen
De baas
Anders

Maar dan
Kan dat?
Lastig
Mmmmmm

Dus dan
Toch maar
Niet
Want
Als de dood

Ik ben bang

Ik ben bang
Voor grote honden
Voor snelle auto's
Voor enge ziektes
En
een grote mond

Ik ben bang
Voor harde knallen
Voor kriebelende spinnen
Voor kleine ruimtes
En
een volle tram

Ik ben bang
Voor vallende takken
Voor langs scheurende brommers
Voor luidruchtige burens
En
gladde trottoirs

En voor de dood?
Ach, die komt toch wel
Daar kun je op wachten

Vlucht naar voren

Snoepjes vliegen
uit kooien,
niet langer gekortwiekt,
pennen in de aanslag,
vlaggen gestreken

Als we weggijken
zien we geen knevels,
geen maxi-jurken,
geen zwarte ogen

De pers drukt
chocoladeletters
Neuzen staan
aan de kant, allemaal
oost, west of zuid

Wie niet weg is,
wordt gezien
Gezichtsherkenning
kent vele expressies

Door platte buizen
wordt het licht gefilterd
Alleen vogels vliegen
van oost
naar west

We zitten in onze

sta-op stoel,
drinken thee
en pakken een stroopwafel uit

Vrienden

Vriend,
Jij komt
Jij gaat
Jij bent

Jij lacht
Jij huilt
Jij droomt

Jij zwijgt
Jij praat
Jij luistert

Vriend,
Ik ben
Ik ga
Ik kom
Samen

Puzzeltocht

Op het matrixbord van de angst
worden rampen aangegeven in puntjes,
aangestraald op inktzwarte leegte

Elfenbanken gedijen op dode stronken
naast hardhouten richtingpijlen
Rood, groen en gekruispunt

Het vers gehakselde voetpad
leidt tot een betere conditie,
gehuld in strakke Adidas of Nike

Langs de randen van ons bestaan
ruisen de banden, grommen de beesten
voordat ze worden geslacht

Ik bezit mijn ziel
Luister met verstopte oren
Kijk door beslagen glazen
En wandel
Voetje voor voetje
Richting centrum
Richting doel van het bestaan

Schuim

Ik spuug kringen
in het water dat
traag, zeker, stil
onder de brug langs
statige herenhuizen
stroomt

Mijn kringen dijen uit,
lopen stuk
tegen kademuren
Altijd kaatsen ze
terug
naar het middelpunt,
naar het vreemde vocht
dat als veroorzaker
allang is verdwenen
onder de oppervlakte

Hoewel soms,
heel soms,
drijven er nog wat belletjes
Als schuim der mensheid
hoog boven koude vissen

Gedicht

Tik tik
Tik tik tik tik tik tik
Tik tik tik

....

Tik tik tik tik tik
Tik tik tring
Rtttts

Tik tik tik
Tik tik tik
Zucht

Rtttts
xxxxxxx

Tik tik tik
Tik tik tik tik tik tik
Tik tik tik rtttts

Pfff
Hij is klaar
Voor de nieuwe bundel

Inhoudsopgave

Diep gesprek.....	5
Slapend.....	6
In mij.....	7
Het hart.....	8
Hoop.....	9
Voorstel.....	10
In de stad.....	11
Bonte avond.....	12
Paranoia.....	13
Buiten.....	14
Schrikbeeld.....	15
Perspectief.....	16
Zomertijd.....	17
De Wereld Draait Door.....	18
Erotisch gedicht.....	20
Verstandshuwelijk.....	21
Luchtspiegeling.....	22
Vrijdaggebed.....	23
Liefde.....	25
Steen.....	26
Puber-tijd.....	27
Losgeslagen.....	28
Wensdroom.....	29
Blok.....	30
Vergankelijkheid.....	31
Echo.....	32
Venster.....	33
Mug.....	34
Getikt.....	35
Geschept.....	36

Verstand van zaken.....	37
Bekentenis.....	38
Telefoons.....	39
Winterlandschap.....	40
Wei.....	42
Ochtendkrant.....	43
Kringen.....	44
Echoput.....	45
Indien.....	46
Ik ben bang.....	47
Vlucht naar voren.....	48
Vrienden.....	50
Puzzeltocht.....	51
Schuim.....	52
Gedicht.....	53

Medicijn

Er bestaan geen pillen
Tegen verloren liefde
Tegen geboren verdriet
Of een gesloten hart

Maar er is wel
een drankje
En nog een
En nog een
En nog een

Meer info:
www.kees-broersen.nl/oj/oj.htm